

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

29. juli 2024*

»Præjudiciel forelæggelse – fælles landbrugspolitik – forordning (EU) 2016/1012 – racerene avlsdyr – procedure for anerkendelse af raceforeninger – procedure for godkendelse af avlsprogrammer – mulighed for at afvise at godkende yderligere et avlsprogram for samme race, der vedrører samme område, hvis denne godkendelse kan kompromittere et allerede eksisterende avlsprogram – ret for avlere af racerene dyr til at vælge mellem de forskellige eksisterende avlsprogrammer«

I sag C-286/23,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Curtea de Apel Braşov (appeldomstolen i Braşov, Rumænien) ved afgørelse af 10. april 2023, indgået til Domstolen den 3. maj 2023, i sagen

Asociația Crescătorilor de Vaci »Bălțață Românească« Tip Simmental

mod

Genetica din Transilvania Cooperativă Agricolă,

Agenția Națională pentru Zootehnie »Prof. Dr. G.K. Constantinescu«,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, T. von Danwitz, og dommerne P.G. Xuereb (refererende dommer) og A. Kumin,

generaladvokat: J. Richard de la Tour,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Asociația Crescătorilor de Vaci »Bălțață Românească« Tip Simmental ved advokat N.-G. Comşa-Fulga,

* Processprog: rumænsk.

- Genetica din Transilvania Cooperativă Agricolă ved avocați A.-A. Arseni, D. Dobrev og L. Dobrinescu,
- den rumænske regering ved E. Gane og L. Ghiță, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved L. Radu Bouyon, B. Rechenă og F. Thiran, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 4, stk. 3, litra b), artikel 8, 10 og 13 i samt bilag I, del 1, litra A, punkt 4, og bilag I, del 1, litra B, punkt 2, litra a), til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012 af 8. juni 2016 om zootekniske og genealogiske betingelser for avl, handel med og indførsel til Unionen af racerene avlsdyr, hybridavlssvin og avlsmateriale herfra og om ændring af forordning (EU) nr. 652/2014, Rådets direktiv 89/608/EØF og 90/425/EØF og ophævelse af visse retsakter på området for dyreavl (»dyreavlsforordning«) (EUT 2016, L 171, s. 66), sammenholdt med 21. og 24. betragtning til denne forordning.
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Asociația Crescătorilor de Vacii »Bălțată Românească« Tip Simmental (en sammenslutning af kvægavlere »Bălțată Românească« af typen Simmental) (herefter »foreningen BR«) og Agenția Națională pentru Zootehnie »Prof. dr. G.K. Constantinescu« (det nationale zootekniske Agentur »Prof. dr. G.K. Constantinescu«, Rumænien) (herefter »det zootekniske agentur«) og Genetica din Transilvania Cooperativă Agricolă, et landbrugs kooperativ »Génétique de Transylvanie« (herefter »GT«) med henblik på anerkendelsen af sidstnævntes som raceforening med henblik på gennemførelse af et avlsprogram for kvæg af racen »Bălțată Românească«.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 1., 20., 21., 24., 31., 32. og 34. betragtning til forordning 2016/1012 har følgende ordlyd:
 - »(1) Avl af dyr af arterne kvæg, svin, får, geder og heste indtager i økonomisk og social henseende en strategisk rolle i [Den Europæiske Unions] landbrug og bidrager til Unionens kulturarv. Denne landbrugsaktivitet, der bidrager til Unionens fødevarer sikkerhed, er en indtægtskilde for landbrugsbefolkningen. Avl af dyr af disse arter fremmes bedst ved at tilskynde til anvendelsen af racerene avlsdyr eller hybridavlssvin af registreret høj genetisk kvalitet.

[...]

- (20) Avlsprogrammer for racerene avlsdyr gennemføres med det overordnede formål at forbedre produktions- og ikke-produktionsegenskaberne for en races dyr eller at bevare en race på en bæredygtig måde. Disse avlsprogrammer bør omfatte et tilstrækkeligt stort antal racerene avlsdyr hos avlerne, som gennem avl og udvælgelse fremmer og udvikler ønskværdige egenskaber hos disse dyr eller sikrer racens bevarelse i overensstemmelse med de mål, der er generel enighed om blandt de avlere, der deltager. [...] Avlsdyr (racerene eller hybrider), som deltager i et avlsprogram, indføres i en stambog eller et avlsregister, herunder med oplysninger om deres slægtninge i opstigende linje og underkastes, afhængigt af de avlsmål, der er fastsat for avlsprogrammet, individafprøvning eller enhver anden vurdering, der resulterer i registrering af data om egenskaber i forbindelse med dette avlsprograms mål. [...]
- (21) Retten til at blive anerkendt som en raceforening eller et avlsforetagende, der opfylder de fastlagte kriterier, bør være et grundlæggende princip i EU-retten om dyreavl og om det indre marked. Beskyttelsen af en eksisterende anerkendt raceforenings økonomiske aktivitet bør ikke berettige et afslag fra den kompetente myndighed på anerkendelsen af yderligere en raceforening for den samme race eller overtrædelse af principperne for det indre marked. Det samme gælder for godkendelsen af endnu et avlsprogram eller for godkendelsen af den geografiske udvidelse af et eksisterende avlsprogram, der gennemføres med den samme race eller med avlsdyr af den samme race, der kan hentes fra avlspopulationen i en raceforening, der allerede gennemfører et avlsprogram for denne race. Den kompetente myndighed bør dog, når der i en medlemsstat allerede er en eller flere raceforening(er), der gennemfører et godkendt avlsprogram for en given race, i visse særlige tilfælde have mulighed for at afslå at godkende endnu et avlsprogram for den samme race, selv om dette avlsprogram overholder alle de nødvendige krav til godkendelse. En begrundelse for afslag kunne være, at godkendelsen af endnu et avlsprogram for den samme race ville udgøre en fare for bevarelsen af denne race eller af den genetiske mangfoldighed inden for denne race i denne medlemsstat. Bevarelsen af denne race kunne navnlig blive kompromitteret som følge af opsplittningen af avlspopulationen, som eventuelt kunne føre til øget indavl, til en stigende forekomst af observerede genetiske defekter, til forringede udvælgelsesmuligheder eller til ringere adgang for avlerne til racerene avlsdyr eller avlsmaterialet herfra. En anden begrundelse for afslag kunne være knyttet til uoverensstemmelser mellem de fastsatte avlskarakteristika eller avlsprogrammernes primære mål. Faktisk bør den kompetente myndighed have mulighed for uafhængigt af avlsprogrammets formål, nemlig bevarelsen af racen eller forbedringen af racen, at afvise at godkende endnu et avlsprogram vedrørende den samme race, når forskelle mellem de to avlsprogrammets primære mål eller væsentlige egenskaber ved de avlskarakteristika, der er fastsat for disse avlsprogrammer, vil føre til effektivitetstab for så vidt angår de genetiske fremskridt mod disse mål eller disse egenskaber eller eventuelle andre dermed forbundne egenskaber, eller hvis en udveksling af dyr mellem de to avlspopulationer ville indebære en risiko for fravælgelse eller bortavl af disse væsentlige egenskaber i den oprindelige avlspopulation. Endelig bør en kompetent myndighed også, når der er tale om en udryddelsestruet race eller en autokton race, som ikke er almindeligt udbredt i et eller flere af Unionens områder, have mulighed for at afvise at godkende endnu et avlsprogram for den samme race med den begrundelse, at dette yderligere avlsprogram vil være til hinder for, at det eksisterende avlsprogram kan gennemføres effektivt, navnlig på grund af manglende koordination eller udveksling af genealogiske eller zootekniske oplysninger, der medfører, at der ikke opnås fordele af den fælles vurdering af indsamlede data for denne race. I tilfælde af afslag på godkendelse af et avlsprogram bør den kompetente myndighed altid give ansøgerne en begrundet forklaring og give dem ret til at klage over dette afslag.

[...]

- (24) Avlerforeninger, avlsorganisationer, herunder avlsorganisationer, der er private virksomheder, eller offentlige organer bør kun anerkendes som raceforeninger, når de har avlere, der deltager i deres avlsprogrammer, og når de sikrer, at disse avlere har frit valg ved udvælgelsen og avlen af deres racerene avlsdyr, ret til at få afkom af disse dyr indført i deres stambøger og mulighed for at eje disse dyr.

[...]

- (31) Det grænseoverskridende samarbejde mellem de raceforeninger og mellem de avlsforetagender, der ønsker at engagere sig deri, bør lettes, samtidig med at den frie erhvervsudøvelse sikres, og hindringer for den frie bevægelighed for avlsdyr og avlsmateriale herfra fjernes.

- (32) Eftersom en kompetent myndighed kunne være nødt til at godkende flere avlsprogrammer, som gennemføres af en raceforening eller et avlsforetagende, den har anerkendt, og eftersom en kompetent myndighed kunne være nødt til at godkende, at avlsprogrammer, der gennemføres af en raceforening eller et avlsforetagende, som er anerkendt i en anden medlemsstat, udvides til dens område, bør anerkendelsen af en raceforening eller et avlsforetagende adskilles fra godkendelsen af dens/dets avlsprogrammer. Den kompetente myndighed bør imidlertid i forbindelse med vurderingen af en ansøgning om anerkendelse som raceforening eller avlsforetagende også forelægges en ansøgning om godkendelse af mindst ét avlsprogram.

[...]

- (34) Det er nødvendigt at præcisere forholdet mellem avlere og raceforeninger, navnlig for at sikre deres ret til at deltage i avlsprogrammet i det geografiske område, som det er godkendt for, og, hvis der er bestemmelse om [medlemskab], for at sikre at disse avlere har retten til at blive medlemmer. Raceforeninger bør have fastlagte regler med henblik på bilæggelse af tvister med avlere, der deltager i deres avlsprogrammer, og på at sikre, at disse avlere behandles lige. De bør endvidere fastsætte deres egne rettigheder og forpligtelser samt rettigheder og forpligtelser for de avlere, der deltager i deres avlsprogrammer.«

- 4 Denne forordnings artikel 1, der har overskriften »Genstand og anvendelsesområde«, bestemmer i stk. 1, litra b):

»Ved denne forordning fastsættes der:

[...]

- b) bestemmelser om anerkendelse af raceforeninger og avlsforetagender samt om godkendelse af deres avlsprogrammer.«

5 Nævnte forordnings artikel 2 med overskriften »Definitioner« fastsætter følgende i nr. 5), 8), 9), 12) og 26):

»I denne forordning forstås ved:

[...]

5) »raceforening« enhver avlerforening, avlsorganisation, eller ethvert andet offentligt organ end kompetente myndigheder, der er anerkendt af en medlemsstats kompetente myndighed i henhold til artikel 4, stk. 3, med det formål at gennemføre et avlsprogram med racerene avlsdyr, som er indført i den eller de stambøger, den/det fører eller opretter

[...]

8) »kompetente myndigheder« en medlemsstats myndigheder, som i medfør af denne forordning er ansvarlige for:
a) anerkendelse af raceforeninger og avlsforetagender samt godkendelse af de avlsprogrammer, disse udfører med avlsdyr

[...]

9) »racerent avlsdyr« et dyr, som er indført eller registreret og berettiget til indførelse i en stambogs hovedafsnit

[...]

12) »stambog«
a) enhver bog eller ethvert kartotek eller datamedium, som føres af en raceforening, bestående af et hovedafsnit og, når raceforeningen beslutter dette, af et eller flere supplerende afsnit for dyr af den samme art, der ikke er berettiget til indførelse i hovedafsnittet

[...]

26) »avlsprogram« en række systematiske tiltag, herunder registrering, udvælgelse, avl og udveksling af avlsdyr og avlsmateriale herfra, som tilrettelægges og gennemføres med henblik på at bevare eller forbedre ønskværdige fænotypiske og/eller genotypiske karakteristika i den udvalgte avlspopulation.«

6 Samme forordnings kapitel II med overskriften »Anerkendelse af raceforeninger og avlsforetagender i medlemsstaterne og godkendelse af avlsprogrammer« indeholder artikel 4-12.

7 Artikel 4 i forordning 2016/1012 med overskriften »Anerkendelse af raceforeninger og avlsforetagender« har følgende ordlyd:

»1. For så vidt angår racerene avlsdyr kan avlerforeninger, avlsorganisationer eller offentlige organer ansøge de kompetente myndigheder om anerkendelse som en raceforening.

[...]

3. De kompetente myndigheder vurderer de i stk. 1 omhandlede ansøgninger. De anerkender enhver ansøger, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, som en raceforening og enhver ansøger, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, som et avlsforetagende, hvis denne opfylder følgende krav:
- a) dens hovedsæde ligger på den medlemsstats område, hvor den kompetente myndighed er beliggende
 - b) den godtgør i sin ansøgning, at den opfylder kravene i bilag I, del 1, til dens avlsprogrammer, som den påtænker at søge om godkendelse af i henhold til artikel 8, stk. 3 [...]
 - c) dens ansøgning indeholder for hvert af disse påtænkte avlsprogrammer et udkast til avlsprogrammet, som skal omfatte de i bilag I, del 2, fastsatte oplysninger [...]
 - d) ved indgivelsen af dens ansøgning, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, indgiver den en ansøgning om godkendelse af mindst et af disse påtænkte avlsprogrammer i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2.«
- 8 Følgende er fastsat i denne forordnings artikel 8 med overskriften »Godkendelse af avlsprogrammer, der gennemføres af raceforeninger og avlsforetagender«:
- »1. En raceforening eller et avlsforetagende skal indgive ansøgninger om godkendelse af sine avlsprogrammer til den kompetente myndighed, som har anerkendt raceforeningen eller avlsforetagendet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3.
- [...]
3. Den i stk. 1 omhandlede kompetente myndighed vurderer disse avlsprogrammer og godkender dem, forudsat at:
- a) de har et eller flere af følgende formål:
 - i) når det drejer sig om racerene avlsdyr:
 - forbedringen af racen
 - bevarelsen af racen
 - [...]
- [...]
- b) de detaljeret beskriver udvælgelses- og avlsmålene
 - c) de opfylder kravene i bilag I, del 2 [...].
- [...]
5. Såfremt der i mindst 24 måneder ikke er nogen avlere, som har deres bedrifter, hvorpå de holder deres avlsdyr, beliggende i en given del af det geografiske område, der indgår i et avlsprogram, som er godkendt i henhold til stk. 3, kan den i stk. 1 omhandlede kompetente

myndighed kræve, at den pågældende raceforening eller det pågældende avlsforetagende justerer det geografiske område i sit avlsprogram, så det ikke omfatter den givne del.«

- 9 Nævnte forordnings artikel 10 med overskriften »Undtagelser fra artikel 8, stk. 3, for så vidt angår godkendelse af avlsprogrammer« bestemmer:

»1. Uanset artikel 8, stk. 3, kan den kompetente myndighed, der har anerkendt en raceforening i henhold til artikel 4, stk. 3, afslå at godkende denne raceforenings avlsprogram, som opfylder kravene i bilag I, del 2 [...] med den begrundelse, at dette avlsprogram vil kompromittere det avlsprogram, der gennemføres af en anden raceforening for den samme race, som allerede er blevet godkendt i denne medlemsstat, for så vidt angår mindst én af følgende:

- a) de væsentlige egenskaber ved racekarakteristika eller avlsprogrammets hovedmål
- b) bevarelsen af denne race eller af den genetiske mangfoldighed inden for denne race, eller
- c) hvis formålet med dette avlsprogram er bevarelsen af racen, den effektive gennemførelse af dette avlsprogram:
 - i) når det drejer sig om en udryddelsestruet race, eller
 - ii) når det drejer sig om en autokton race, som ikke er almindeligt udbredt i et eller flere af Unionens områder.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 tager den kompetente myndighed behørigt hensyn til følgende:

- a) antallet af avlsprogrammer, der allerede er godkendt for denne race i denne medlemsstat
- b) størrelsen på de avlspopulationer, som er omfattet af disse avlsprogrammer
- c) det mulige genetiske input fra avlsprogrammer, der gennemføres af andre raceforeninger for den samme race i andre medlemsstater eller af avlsenheder i tredjelande.«

- 10 Samme forordnings artikel 13 med overskriften »Rettigheder for avlere, der deltager i avlsprogrammer godkendt i henhold til artikel 8, stk. 3 [...]« bestemmer:

»1. Avlere har ret til at deltage i et avlsprogram, der er godkendt i henhold til artikel 8, stk. 3 [...], forudsat at:

- a) deres avlsdyr holdes på bedrifter, der er beliggende inden for dette avlsprograms geografiske område
- b) deres avlsdyr, når det drejer sig om racerene avlsdyr [...], der er omfattet af dette avlsprogram.

2. Avlere, der deltager i et avlsprogram godkendt i henhold til artikel 8, stk. 3 [...], har ret til:

- a) at få deres racerene avlsdyr indført i hovedafsnittet i stambogen, som raceforeningen har oprettet for racen, jf. artikel 18 og 20

[...]

3. Ud over de i stk. 1 og 2 fastsatte rettigheder har avlerne som omhandlet i stk. 1, når en raceforenings eller et avlsforetagendes regler omfatter bestemmelser om medlemskab, endvidere ret til:

- a) at blive medlem af denne raceforening eller dette avlsforetagende
- b) at deltage i fastlæggelsen og udviklingen af avlsprogrammet i overensstemmelse med vedtægterne, jf. bilag I, del 1, litra B, punkt 1, litra b).«

11 Artikel 18, stk. 2, i forordning 2016/1012 bestemmer:

»Raceforeninger må ikke afvise at indføre et racerent avlsdyr i deres stambøgers hovedafsnit med den begrundelse, at dyret allerede er blevet indført i hovedafsnittet i en stambog for den samme race [...].«

12 Bilag I til denne forordning med overskriften »Anerkendelse af raceforeninger og avlsforetagender og godkendelse af avlsprogrammer, jf. kapitel II« indeholder tre dele.

13 Del 1 med overskriften »Krav vedrørende anerkendelse af raceforeninger og avlsforetagender, jf. artikel 4, stk. 3, litra b)« bestemmer:

»A. Avlerforeninger, avlsorganisationer, private virksomheder, der opererer i lukkede produktionssystemer, og offentlige organer skal:

[...]

4. for hvert avlsprogram have en tilstrækkeligt stor population af avlsdyr inden for de geografiske områder, der skal omfattes af disse avlsprogrammer

[...]

B. Ud over kravene i litra A:

1. skal avlerforeninger, avlsorganisationer og offentlige organer:

a) have et tilstrækkeligt antal avlere, der deltager i hvert af deres avlsprogrammer

b) have vedtaget vedtægter:

i) der regulerer bilæggelsen af tvister med avlere, der deltager i deres avlsprogrammer

ii) der sikrer lige behandling af avlere, der deltager i deres avlsprogrammer

iii) der fastsætter rettigheder og pligter for avlere, der deltager i deres avlsprogrammer samt for raceforeningen eller avlsforetagendet

iv) der fastsætter rettigheder og pligter for avlere, der er medlemmer, hvis avlere har mulighed for medlemskab.

2. forhindrer intet i de i punkt 1, litra b), omhandlede vedtægter de avlere, der deltager i avlsprogrammerne, i at:

a) have frit valg ved udvælgelsen og avlen af deres avlsdyr

[...]«

14 Del 2 i nævnte bilag med overskriften »Krav vedrørende godkendelse af avlsprogrammer, der gennemføres af raceforeninger og avlsforetagender, jf. artikel 8, stk. 3 [...]« fastsætter:

»1. Avlsprogrammet, jf. artikel 8, stk. 3 [...] skal indeholde:

a) oplysninger om dets formål, som skal være bevarelse af racen, forbedring af racen, linjen eller krydsningen, skabelse af en ny race, linje eller krydsning eller rekonstruktion af en race eller en kombination heraf

[...]

2. Avlsprogrammet skal omfatte en tilstrækkeligt stor population af avlsdyr og et tilstrækkeligt antal avlere inden for det geografiske område, hvor det gennemføres, eller hvor det er påtænkt, at det skal gennemføres.«

Rumænsk ret

15 Legea zootehniei nr.º32/2019 (lov om avl nr. 32/2019) af 16. januar 2019 (*Monitorul Oficial al României*, del I, nr. 53 af 21.1.2019) i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, bestemmer i artikel 7:

»Raceforeninger/avlsforetagender og avlersammenslutninger/organisationer anerkendes af ministeriet for landbrug og udvikling af landdistrikterne gennem den kompetente nationale zootekniske myndighed som partnere i udformningen af politikker, strategier, avlsprogrammer og politikker på produktområdet.«

16 Denne lovs artikel 21 er affattet således:

»Tilrettelæggelsen og afviklingen af aktiviteter i forbindelse med dyreudvælgelse og avl skal foregå i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning.«

17 Nævnte lovs artikel 24 er affattet således:

»1. Anerkendelse af raceforeninger og avlsforetagender og godkendelse af avlsprogrammer foretages af den kompetente nationale zootekniske myndighed i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

2. Den kompetente nationale zootekniske myndighed vurderer og godkender kun de avlsprogrammer, der forelægges af en raceforeninger/et avlsforetagende, såfremt:

a) de har et eller flere af følgende formål:
1. forbedring af racen, linjen eller krydsningen
2. bevarelsen af racen/linjen

[...]

3. Den kompetente nationale zootekniske myndighed, der har anerkendt en raceforening, kan afvise at godkende et avlsprogram med den begrundelse, at det nævnte program vil kompromittere et avlsprogram, som gennemføres af en anden raceforening for samme race, og som allerede er godkendt, for så vidt angår mindst et af følgende elementer:

- a) de væsentlige egenskaber ved racekarakteristika eller avlsprogrammets hovedmål
- b) bevarelsen af denne race eller af den genetiske mangfoldighed inden for denne race
- c) når der er tale om en udryddelsestruet race eller en autokton race, som ikke er almindeligt udbredt.

4. Ved anvendelsen af stk. 3 tager den kompetente nationale zootekniske myndighed behørigt hensyn til følgende:

- a) antallet af avlsprogrammer, der allerede er godkendt for denne race
- b) størrelsen på de avlspopulationer, som er omfattet af disse avlsprogrammer.«

18 Hotărârea Guvernului nr.° 1188/2014 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Zootehnie »Prof. dr. G.K. Constantinescu« (regeringsbeslutning nr. 1188/2014 om organisation og drift af det nationale zootekniske agentur »Prof. dr. G.K. Constantinescu«) af 29. december 2014 (*Monitorul Oficial al României*, del I, nr. 21 af 12.1.2015) i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, bestemte i artikel 1, stk. 1:

»[Det zootekniske agentur], der er oprettet i henhold til artikel 8 i [Legea nr.°139/2014 privind unele măsuri pentru reorganizarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia (lov nr. 139/2014 om visse foranstaltninger til omstrukturering af ministeriet for landbrug og udvikling af landdistrikterne og visse underordnede strukturer) af 15.10.2014 (*Monitorul Oficial al României*, del I, nr. 758 af 20.10.2014)], med senere ændringer, er et specialiseret organ i den offentlige centraladministration med status som juridisk person, som finansieres fuldt ud over statsbudgettet og er underlagt ministeriet for landbrug og udvikling af landdistrikterne.«

19 Denne regeringsafgørelses artikel 5 bestemte følgende i litra a) og i):

»I overensstemmelse med sit aktivitetsområde skal [det zootekniske agentur] på de i loven fastsatte betingelser:

- a) anerkende raceforeninger og avlsforetagender med henblik på gennemførelse af et avlsprogram med racerene avlsdyr, der er indført i den eller de stambøger, eller af et avlsprogram med hybridavlssvin, der er indført i det eller de avlsregistre, som den fører eller opretter.

[...]

- i) godkende avlsprogrammer, der gennemføres af anerkendte raceforeninger og avlsforetagender.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 20 Ved afgørelse af 24. november 2020 anerkendte det zootekniske agentur GT som raceforening i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning 2016/1012 med henblik på at gennemføre et avlsprogram med racerene avlsdyr af kvægracen »Bălțată Românească« (herefter »GT-avlsprogrammet«). Ved afgørelse af 2. december 2020 (herefter sammen med afgørelsen af 24.11.2020 benævnt »de omhandlede afgørelser«) godkendte dette agentur dette program.
- 21 Foreningen BR har i sin egenskab af raceforening, der er anerkendt af det zootekniske agentur, og hvis avlsprogram for den samme kvægrace »Bălțată Românească«, som var blevet godkendt i 2011, stadig var i gang, anlagt sag til prøvelse af de omhandlede afgørelser ved Curtea de Apel Brașov (appeldomstolen i Brașov, Rumænien), som er den forelæggende ret.
- 22 Til støtte for søgsmålet har denne forening i det væsentlige gjort gældende, at GT-avlsprogrammet, som vedrørte den samme race af avlsdyr i det samme geografiske område, dvs. Rumæniens område, og som forfulgte det samme formål om forbedring af den pågældende race som foreningens eget avlsprogram, kunne kompromittere sidstnævnte avlsprogram, for så vidt som dets godkendelse havde medført, at et stort antal avlere havde trukket sig fra nævnte forenings avlsprogram, og forvoldt stor økonomisk skade.
- 23 Den forelæggende ret har indledningsvis præciseret, at i det foreliggende tilfælde fremgår det af konklusionen i en ekspertrapport, der er udarbejdet af det zootekniske agenturs interne tjenestegren, at »[GT's] avlsprogram vil kompromittere [foreningen BR's] avlsprogram på grund af opsplitningen af avlspopulation, idet jo mindre denne population er, jo oftere vil der opstå indavl, hvilket medfører, at det genetiske fremskridt reduceres; at de to programmer ikke er identiske, at de for en stor dels vedkommende gennemføres i det samme geografiske område i Rumænien, og at der er overlapninger, men at et enkelt avlsprogram for samme race er mere effektivt end sameksistensen af flere programmer af denne type«.
- 24 Den forelæggende ret har ligeledes anført, at foreningen BR indleverede en anmodning til den forelæggende rets afdeling for forvaltnings- og skatteretlige sager om, at gennemførelsen af de omhandlede afgørelser blev udsat, og at denne anmodning blev forkastet ved afgørelse af 4. juni 2021 med den begrundelse, for det første, at procedurerne for anerkendelse af en raceforening og procedurerne for godkendelse af en raceforenings avlsprogram eller avlsprogrammer i modsætning til det af denne forening anførte ikke foregår samtidigt, idet den sidstnævnte procedure i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i forordning 2016/1012 skal finde sted efter den førstnævnte procedure, og, for det andet, at GT-avlsprogrammet behørigt opfyldte det krav, der er fastsat i denne forordnings bilag I, del 1, litra A, punkt 4, om, at der skal være et tilstrækkeligt stor antal avlsdyr inden for det geografiske område, der skal omfattes af dette program, hvilket i det foreliggende tilfælde var godtgjort ved den omstændighed, at GT havde fremsendt det zootekniske agentur en liste over dyr, hvis respektive avlere havde anmodet om at kunne deltage i GT-avlsprogrammet. Det fremgår ligeledes af forelæggelsesafgørelsen, at den appel, som nævnte forening iværksatte til prøvelse af denne afgørelse ved Înalta Curte de Casație i Justiție (kassationsdomstol, Rumænien), blev forkastet af denne retsinstans ved dom af 5. april 2022.
- 25 Den forelæggende ret har imidlertid fremhævet, at denne rets afdeling for forvaltnings- og skatteretlige sager i en sag, der svarer til den i hovedsagen omhandlede, anlagde en modsat tilgang, idet den tiltrådte de påstande, hvorved den samme forening anfægtede anerkendelsen af

en anden sammenslutning af kvægavlere som en raceforening og godkendelsen af den pågældende raceforenings avlsprogram. En appel i dén sag verserer i øjeblikket for Înalta Curte de Casație i Justiție (kassationsdomstol).

- 26 Henset til det ovenstående er den forelæggende ret for det første i tvivl om betingelserne for anerkendelse af raceforeninger. Den nævnte ret ønsker navnlig oplyst, om bestemmelserne i artikel 4, stk. 3, litra b), i forordning 2016/1012, sammenholdt med 21. betragtning og del 1, litra A, punkt 4, i bilag I til denne forordning, skal fortolkes således, at en enhed kan anerkendes som raceforening, hvis den på tidspunktet for ansøgningen om anerkendelse blot forfølger projektet med at skaffe deltagere til sit avlsprogram, ved at avlere, der allerede deltager i et andet godkendt avlsprogram ledet af en anden raceforening, underskriver ansøgninger eller tilsagn om deltagelse, eller således, at anerkendelsen kun kan opnås, hvis disse avlere rent faktisk indgår i »porteføljen« hos den enhed, der ansøger om anerkendelse på datoen for ansøgningen om anerkendelse.
- 27 For det andet er den forelæggende ret i tvivl om de betingelser, der regulerer godkendelsen af avlsprogrammerne. I denne henseende ønsker den forelæggende ret med henvisning til bestemmelserne i artikel 13 i forordning 2016/1012, sammenholdt med 24. betragtning og del 1, litra B, punkt 2, litra a), i bilag I til denne forordning, i første række oplyst, om avlere af racerene dyr frit kan vælge at forlade et allerede godkendt avlsprogram med henblik på at deltage i et andet avlsprogram, der er under godkendelse. Såfremt denne frihed foreligger, skal det fastlægges, i hvilket omfang den eventuelt kan begrænses af det behov, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, i forordning 2016/1012, sammenholdt med 21. betragtning til denne forordning, for ikke at kompromittere et allerede eksisterende avlsprogram.
- 28 I anden række er den forelæggende ret i tvivl om fortolkningen af udtrykket »kan [...] afslå«, der er anvendt i denne artikel 10, stk. 1. Den forelæggende ret ønsker navnlig oplyst, om dette udtryk indebærer, at den kompetente nationale myndighed har en vis skønsmargen ved godkendelsen af avlsprogrammer, eller om denne myndighed er forpligtet til at afslå at godkende et nyt avlsprogram, hvis det kan kompromittere et allerede eksisterende program.
- 29 I tredje og sidste række ønsker den forelæggende ret oplyst, om det er muligt, at der samtidigt kan eksistere flere avlsprogrammer for den samme race af avlsdyr og det samme geografiske område, som forfølger tilsvarende formål vedrørende forbedring af den pågældende race.
- 30 Under disse omstændigheder har Curtea de Apel Brașov (appeldomstolen i Brașov) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal artikel 4, stk. 3, litra b), i [forordning 2016/1012], sammenholdt med bestemmelserne i bilag I, del 1, litra A, punkt 4, og 24. [betragtning] hertil, fortolkes således, at en ansøger kan anerkendes som raceforening, selv om ansøgeren blot har til hensigt at tiltrække avlere, som underskriver ansøgninger eller tilsagn i denne retning, men som allerede er registrerede i et andet godkendt avlsprogram, der gennemføres af en anden raceforening, eller er det påkrævet, at disse avlere på datoen for ansøgning om anerkendelse reelt indgår i den ansøgende raceforenings portefølje?
- 2) Skal bestemmelserne i artikel 13 i [forordning 2016/1012] samt bestemmelserne i bilag I, del 1, litra B, punkt 2, litra a), hertil, sammenholdt med bestemmelserne i 24. [betragtning] til forordningen, fortolkes således, at avlere har frit valg ved udvælgelsen af de avlsprogrammer til forbedring af racen, hvori de vil registrere deres racerene avlsdyr, og kan i givet fald dette

frie valg begrænses, henset til behovet for, at et avlsprogram, hvori disse avlere allerede deltager, ikke bringes i fare eller kompromitteres, ved at disse avlere overgår eller afgiver tilsagn om at overgå til et andet avlsprogram, som afventer godkendelse?

- 3) Skal bestemmelserne i artikel 10, stk. 1, i [forordning 2016/1012], sammenholdt med bestemmelserne i 21. [betragtning] hertil, fortolkes således, at den kompetente myndighed, der har anerkendt raceforeningen, i et af de i artikel 10, stk. 1, litra a)-c), fastsatte tilfælde har pligt til at afslå at godkende et avlsprogram, hvis der er risiko for, at dette program kompromitterer et andet avlsprogram for så vidt angår de [i denne artikel] nævnte forhold, eller indebærer anvendelsen af udtrykket »kan [...] afslå«, at myndigheden tildeles en skønsmargen i denne forbindelse?
- 4) Skal bestemmelserne i artikel 8 og artikel 10 i [forordning 2016/1012], sammenholdt med 21. [betragtning] hertil, fortolkes således, at såfremt der i en medlemsstat allerede gennemføres et avlsprogram, hvis hovedformål er forbedring af racen, er det tilladt at godkende et nyt avlsprogram for den samme race, i den samme medlemsstat (inden for det samme geografiske område), hvis hovedformål stadig er forbedring af racen, og inden for hvilket avlsdyr vil kunne hentes fra det avlsprogram, som allerede gennemføres?»

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

- 31 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 4, stk. 3, litra b), i forordning 2016/1012, sammenholdt med bilag I, del 1, til denne forordning og i lyset af 24. betragtning til nævnte forordning, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at en ansøger, der med henblik på at godtgøre, at den pågældende råder over en tilstrækkeligt stor population af avlsdyr og et tilstrækkeligt stort antal avlere, påberåber sig tilsagn om deltagelse underskrevet af avlere, der allerede er registreret i et avlsprogram hos en anden anerkendt raceforening, anerkendes som raceforening.

Formaliteten

- 32 Den rumænske regering har principalt gjort gældende, at det første spørgsmål skal afvises, i det væsentlige med den begrundelse, at en besvarelse af dette spørgsmål ikke er nødvendig for at afgøre tvisten i hovedsagen. Ifølge denne regering skal den forelæggende ret alene foretage en kontrol af faktisk karakter og råder desuden over relevante oplysninger med henblik på at vurdere overholdelsen af de krav, der er fastsat i forordning 2016/1012 med hensyn til det antal avlere og dyr, der kræves for at blive anerkendt som raceforening. I øvrigt er dette spørgsmål overflødig i forhold til det tredje og det fjerde præjudicielle spørgsmål.
- 33 I denne henseende bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at det inden for rammerne af det samarbejde, der i henhold til artikel 267 TEUF er indført mellem Domstolen og de nationale retter, udelukkende tilkommer den nationale ret, for hvilken en sag er indbragt, og som har ansvaret for den retsafgørelse, som skal træffes, i lyset af den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen. Når de stillede spørgsmål vedrører fortolkningen af EU-retten eller

gyldigheden af en EU-retlig regel, er Domstolen derfor principielt forpligtet til at træffe afgørelse (dom af 18.4.2024, Girelli Alcool, C-509/22, EU:C:2024:341, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).

- 34 Heraf følger, at der foreligger en formodning for, at spørgsmål om EU-retten er relevante. Domstolen kan kun afslå at træffe afgørelse vedrørende et præjudicielt spørgsmål fra en national ret, såfremt det klart fremgår, at den ønskede fortolkning af EU-retten eller vurdering af gyldigheden af en EU-retlig regel savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, når problemet er af hypotetisk karakter, eller når Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan give en hensigtsmæssig besvarelse af de forelagte spørgsmål (dom af 18.4.2024, Girelli Alcool, C-509/22, EU:C:2024:341, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).
- 35 I det foreliggende tilfælde skal det fastslås, at det første spørgsmål vedrører fortolkningen af forordning 2016/1012 og har til formål at afklare de beviskrav, der kræves opfyldt med henblik på anerkendelse som raceforening.
- 36 I denne henseende synes den ønskede fortolkning af EU-retten at have forbindelse med genstanden for tvisten i hovedsagen, som vedrører anerkendelsen af GT som raceforening i henhold til denne forordning. Det forelagte spørgsmål har netop til formål at afklare de krav, der er fastsat i nævnte forordning. Desuden fremgår det på ingen måde af de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, at problemet er af hypotetisk karakter. I øvrigt indeholder anmodningen om præjudiciel afgørelse de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at Domstolen kan besvare det forelagte spørgsmål. Endelig er den omstændighed, at dette spørgsmål er overflødigt i forhold til andre spørgsmål, der er stillet i samme anmodning om præjudiciel afgørelse, uden betydning for, om det kan antages til realitetsbehandling. Under disse omstændigheder kan der ikke rejses tvivl om den formodning for relevans, der er nævnt i denne doms præmis 34.
- 37 Det følger heraf, at det første spørgsmål kan antages til realitetsbehandling.

Realiteten

- 38 Det bemærkes, at det af fast retspraksis fremgår, at der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af. En EU-retlig bestemmelses tilblivelseshistorie kan ligeledes give relevante elementer med henblik på dens fortolkning (dom af 11.1.2024, Inditex, C-361/22, EU:C:2024:17, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).
- 39 I henhold til artikel 4, stk. 3, andet punktum, i forordning 2016/1012 skal de kompetente myndigheder anerkende ansøgerne som en raceforening, hvis de opfylder kravene i denne bestemmelses litra a)-d).
- 40 Denne forordnings artikel 4, stk. 3, litra b), bestemmer, at ansøgningen om anerkendelse skal godtgøre, at ansøgeren opfylder de krav, der er fastsat i nævnte forordnings bilag I, del 1, for de avlsprogrammer, som ansøgeren påtænker at søge om godkendelse af.
- 41 I henhold til samme forordnings bilag I, del 1, litra A, punkt 4, skal ansøgeren have en tilstrækkeligt stor population af avlsdyr i de geografiske områder, der skal omfattes af hvert enkelt avlsprogram. Endvidere skal ansøgeren i henhold til bilag I, del 1, litra B, punkt 1, litra a), til

forordning 2016/1012 have et tilstrækkeligt stort antal avlere, der deltager i hvert af vedkommendes avlsprogrammer. Det bemærkes i denne forbindelse, at det påhviler den nationale ret at efterprøve, om disse krav er opfyldt i hvert enkelt tilfælde.

- 42 Ordlyden af artikel 4, stk. 3, i forordning 2016/1012 er således ikke til hinder for, at beviset for, at en tilstrækkeligt stor population af avlsdyr eller et tilstrækkeligt stort antal avlere står til rådighed, hviler på tilsagn om deltagelse, der er underskrevet af avlere, som allerede er registreret i et avlsprogram hos en anden anerkendt raceforening, og som således ikke formelt har tilsluttet sig den ansøgende forening som medlemmer.
- 43 Hvad angår den sammenhæng, hvori denne bestemmelse indgår, skal det bemærkes, at ansøgere ifølge 24. betragtning til forordning 2016/1012 kun bør anerkendes som raceforeninger, »når de har avlere, der deltager i deres avlsprogrammer«. Det fremgår imidlertid af denne forordnings artikel 8, stk. 5, at det er muligt at gennemføre et avlsprogram, der er godkendt af den kompetente nationale myndighed, i mindst 24 måneder, uden at dyr deltager heri.
- 44 Det fremgår endvidere af 34. betragtning til og artikel 13, stk. 3, i nævnte forordning, samt bilag I, del 1, litra B, punkt 1, litra b), nr. iv), til samme forordning, at det ikke nødvendigvis er en betingelse for avleres deltagelse, at de indtræder som medlemmer af en raceforening, således at det formelle tilhørsforhold til en sådan forening ikke kan være afgørende for vurderingen af, om en sådan forening har overholdt de betingelser for anerkendelse, der er fastsat i nævnte forordning.
- 45 Endelig skal det ligeledes konstateres, at det fremgår af 32. betragtning til forordning 2016/1012, at anerkendelsen af raceforeningen bør adskilles fra godkendelsen af dens avlsprogrammer.
- 46 Hvad angår de formål, der forfølges med forordning 2016/1012, skal det bemærkes, at forordningen i lyset af 1. betragtning hertil har til formål at fremme avl af bl.a. kvæg ved at tilskynde til anvendelse af racerene avlsdyr til dette formål. Det fremgår endvidere af 21. betragtning, første og andet punktum, til denne forordning, at retten til at blive anerkendt som en raceforening eller et avlsforetagende, der opfylder de fastlagte kriterier, bør være et grundlæggende princip i EU-retten om dyreavl og om det indre marked. Beskyttelsen af en eksisterende anerkendt raceforenings økonomiske aktivitet bør ikke berettige et afslag fra den kompetente myndighed på anerkendelsen af yderligere en raceforening for den samme race eller overtrædelse af principperne for det indre marked. Det fremgår ligeledes af 31. betragtning til nævnte forordning, at den har til formål at sikre den frie erhvervsudøvelse, og at hindringer for den frie bevægelighed for avlsdyr og avlsmateriale herfra fjernes.
- 47 Forfølgelsen af målene om at fremme avl og fremme af handel med kvæg i samhandelen inden for Fællesskabet forudsætter således, at der i de forskellige medlemsstater findes et tilstrækkeligt antal raceforeninger. I denne sammenhæng støtter forordning 2016/1012 anerkendelse af nye raceforeninger (jf. analogt dom af 11.11.2004, Zuchtverband für Ponys, C-216/02, EU:C:2004:703, præmis 32 og 33).
- 48 Hvis en ansøgning om anerkendelse kunne afslås alene med den begrundelse, at den er baseret på tilsagn om deltagelse, der er underskrevet af avlere, der allerede er registreret i et avlsprogram for den samme race hos en anden allerede anerkendt raceorganisation, ville dette bringe virkeliggørelsen af de mål, der er nævnt i 1., 21. og 31. betragtning til forordning 2016/1012, i fare.

- 49 Henset til ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 4, stk. 3, litra b), i forordning 2016/1012, sammenholdt med bilag I, del 1, til denne forordning og i lyset af 24. betragtning til nævnte forordning, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en ansøger, der med henblik på at godtgøre, at den pågældende råder over en tilstrækkeligt stor population af avlsdyr og et tilstrækkeligt stort antal avlere, påberåber sig tilsagn om deltagelse underskrevet af avlere, der allerede er registreret i et avlsprogram hos en anden anerkendt raceforening, anerkendes som raceforening.

Det andet til det fjerde spørgsmål

- 50 Med det andet til det fjerde spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 10 i forordning 2016/1012, sammenholdt med forordningens artikel 13 og bilag I, del 1, litra B, punkt 2, litra a), til denne forordning og i lyset af 21. og 24. betragtning til nævnte forordning, for det første skal fortolkes således, at såfremt der i en medlemsstat allerede gennemføres et avlsprogram, hvis hovedformål er at forbedre en given dyrerace, kan den kompetente myndighed i denne stat godkende et nyt avlsprogram, der er forelagt af en anden raceforening, og som vedrører den samme dyrerace og det samme geografiske område og forfølger det samme formål, og inden for rammerne af hvilket avlsdyr er blevet udvalgt blandt avlspopulationen under det allerede igangværende avlsprogram, og for det andet således, at når denne godkendelse kan kompromittere et eller flere af de elementer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a)-c), i forordning 2016/1012, har samme myndighed pligt til, og ikke mulighed for, at afslå at godkende det nye avlsprogram.

Formaliteten

- 51 Den rumænske regering har gjort gældende, at det andet spørgsmål skal afvises, for så vidt som en besvarelse af dette spørgsmål ikke er nødvendig for afgørelsen af tvisten i hovedsagen, eller at dette spørgsmål er overflødigt i forhold til det tredje og det fjerde spørgsmål.
- 52 Det må af de samme grunde som dem, der er anført i denne doms præmis 36, konstateres, at formodningen for, at det andet spørgsmål er relevant, ikke kan drages i tvivl. Dette spørgsmål kan således antages til realitetsbehandling.

Realiteten

- 53 Det skal for det første bemærkes, at selv om den kompetente myndighed i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning 2016/1012 skal godkende de avlsprogrammer, som den får forelagt, forudsat at betingelserne i dette stykkes litra a)-c) er opfyldt, fastsætter denne forordnings artikel 10 imidlertid en undtagelse i denne henseende, idet den i stk. 1 bestemmer, at den kompetente myndighed, der har anerkendt en raceforening, kan afslå at godkende et avlsprogram fra denne raceforening med den begrundelse, at programmet vil kompromittere et avlsprogram, der gennemføres af en anden raceforening for samme race, og som allerede er godkendt i den pågældende medlemsstat, med hensyn til mindst ét af de elementer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a)-c).

- 54 Artikel 10, stk. 2, i forordning 2016/1012 opregner de kriterier, som myndigheden skal tage hensyn til med henblik på vurderingen af, om der foreligger en sådan risiko, herunder de kriterier, der vedrører dels det antal avlsprogrammer, der allerede er godkendt for den samme race i den pågældende medlemsstat, dels størrelsen af de avlspopulationer, der er omfattet af disse avlsprogrammer.
- 55 For det andet må det imidlertid konstateres, at 21. betragtning til forordning 2016/1012 udtrykkeligt nævner muligheden for at godkende »endnu et avlsprogram« vedrørende samme dyrerace, som vedrører det samme geografiske område, og som forfølger samme formål som et allerede eksisterende avlsprogram. Det fremgår ligeledes af samme betragtning, at EU-lovgiver har ønsket at tillade, at et endnu et program kan komme i betragtning med avlsdyr, »der kan hentes fra avlspopulationen i en raceforening, der allerede gennemfører et avlsprogram for denne race«.
- 56 I denne forbindelse præciseres det i nævnte forordnings artikel 18, stk. 2, at »[[r]aceforeninger [ikke] må [...] afvise at indføre et racerent avlsdyr i deres stambøgers hovedafsnit med den begrundelse, at dyret allerede er blevet indført i hovedafsnittet i en stambog for den samme race«.
- 57 Det fremgår i øvrigt utvetydigt af samme forordnings artikel 13, stk. 1, at avlerne har ret til at deltage i et godkendt avlsprogram, forudsat at de opfylder betingelserne i denne bestemmelses litra a) og b).
- 58 For det tredje skal det bemærkes, at artikel 10, stk. 1, i forordning 2016/1012 udgør en undtagelse til hovedreglen i denne forordnings artikel 8, stk. 3, hvorefter den kompetente myndighed skal godkende de avlsprogrammer, som den får forelagt, forudsat at de opfylder betingelserne i denne artikels litra a)-c). Ifølge fast retspraksis skal undtagelser imidlertid fortolkes strengt, således at generelle regler ikke udhules for deres indhold (dom af 28.10.2022, Generalstaatsanwaltschaft München (Udlevering og ne bis in idem), C-435/22 PPU, EU:C:2022:852, præmis 120 og den deri nævnte retspraksis).
- 59 Desuden anvender nævnte forordnings artikel 10, stk. 1, udtrykket »kan [...] afslå«. I øvrigt omtales i 21. betragtning til samme forordning afslaget på godkendelse af et nyt avlsprogram i begrænsende vendinger, eftersom en medlemsstats kompetente myndighed ifølge denne betragtnings ordlyd »i visse særlige tilfælde [bør] have mulighed for at afslå at godkende endnu et avlsprogram«.
- 60 Det følger heraf, at forordning 2016/1012 tillægger medlemsstaternes kompetente myndigheder en skønsmargen, der gør det muligt for dem at afvise at godkende et nyt avlsprogram, selv om det opfylder de betingelser, der er fastsat i bilag I til denne forordning, når et sådant program risikerer at kompromittere et allerede eksisterende avlsprogram for så vidt angår et eller flere af de elementer, der er udtømmende opregnet i artikel 10, stk. 1, litra a)-c), hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve. Bortset fra disse omstændigheder er de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, i forordning 2016/1012 forpligtet til at godkende de avlsprogrammer, som de får forelagt, forudsat at de opfylder betingelserne i artikel 8, stk. 3, litra a)-c).
- 61 Henset til ovenstående betragtninger skal det andet til det fjerde spørgsmål besvares med, at artikel 10 i forordning 2016/1012, sammenholdt med forordningens artikel 13 og bilag I, del 1, litra B, punkt 2, litra a), til denne forordning og i lyset af 21. og 24. betragtning til nævnte forordning, skal fortolkes således, at såfremt der i en medlemsstat allerede gennemføres et

avlsprogram, hvis hovedformål er at forbedre en given dyrerace, kan den kompetente myndighed i denne stat godkende et nyt avlsprogram, der er forelagt af en anden raceforening, og som vedrører den samme dyrerace og det samme geografiske område og forfølger det samme formål, og inden for rammerne af hvilket avlsdyr er blevet udvalgt blandt avlspopulationen under det allerede igangværende avlsprogram, og således, at når denne godkendelse kan kompromittere et eller flere af de elementer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a)-c), i forordning 2016/1012, har samme myndighed mulighed for at afslå at godkende det nye avlsprogram.

Sagsomkostninger

- 62 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Sjette Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 4, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012 af 8. juni 2016 om zootekniske og genealogiske betingelser for avl, handel med og indførsel til Unionen af racerene avlsdyr, hybridavlssvin og avlsmateriale herfra og om ændring af forordning (EU) nr. 652/2014, Rådets direktiv 89/608/EØF og 90/425/EØF og ophævelse af visse retsakter på området for dyreavl (»dyreavlsforordning«), sammenholdt med bilag I, del 1, til denne forordning og i lyset af 24. betragtning til nævnte forordning,

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en ansøger, der med henblik på at godtgøre, at den pågældende råder over en tilstrækkeligt stor population af avlsdyr og et tilstrækkeligt stort antal avlere, påberåber sig tilsagn om deltagelse underskrevet af avlere, der allerede er registreret i et avlsprogram hos en anden anerkendt raceforening, anerkendes som raceforening.

- 2) Artikel 10 i forordning 2016/1012, sammenholdt med forordningens artikel 13 og bilag I, del 1, litra B, punkt 2, litra a), til denne forordning og i lyset af 21. og 24. betragtning til nævnte forordning,

skal fortolkes således, at

såfremt der i en medlemsstat allerede gennemføres et avlsprogram, hvis hovedformål er at forbedre en given dyrerace, kan den kompetente myndighed i denne stat godkende et nyt avlsprogram, der er forelagt af en anden raceforening, og som vedrører den samme dyrerace og det samme geografiske område og forfølger det samme formål, og inden for rammerne af hvilket avlsdyr er blevet udvalgt blandt avlspopulationen under det allerede igangværende avlsprogram, og således, at når denne godkendelse kan kompromittere et eller flere af de elementer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a)-c), i forordning 2016/1012, har samme myndighed mulighed for at afslå at godkende det nye avlsprogram.

Underskrifter